

בלכorth הערגיות...

הגעתך לנמל התעופה, נעמדת בתרור לדלפק של חברת התעופה, והמתנתך בסבלנות. במעט הזמן שחייבת לתוכרי, יכולתך להבין שהפקידיה שיוושבת מאותורי הדלפק אינה מסווג האנשים שיכולים לקבל בהבנה תרגילי "לכתחילה אריבער" ... היא התנהגה בקשיחות מופגנת, ולולוי הידיעה שאתה חייב להגיע ללוס-אנג'לס למען השירות של הרבי, הייתה עוזבת את המקום בנסיבות האפשרית ● כמו החסיד של הרבי הרש"ב, גם לי סייע הרבי למלא את שירותך – באמצעות חבילת עוגיות...

רוב כספו במקור כושל, ונשארו בידו אלף רובלים בלבד. המצב הכספי הקשה גרם למתייחות בשלום-בית, ור' אברהם אליהו הגיע לבקש את עצת הרבי. הוא נכנס לחדרו של הרבי, וטרם פצה את פיו, קרא הרבי בשם: אה! אברהם אליו יbia ל' את מזודתני מתחנת הרכבת. עוד לא הספיק להבין למה מתכוון הרבי, וכבר הושיט לו הרבי את כרטיס האישור על המזוודה, והורה לו לנסוע מיד לתחנת הרכבת.

נסע ר' אברהם אליו לתחנת הרכבת, ביל שמן של מושג על הממצאים הקדוחתניים שנעשה בהם האחוריונים לאחר את המזוודה האבודה. כאשר הגיע לתחנת הרכבת, שרר שקט במקום. אף רכבת לא הגיעה לתחנה, ואף רכבת לא יצאה منها. ניגש ר' אברהם אליו אל מזון הרכבת כדי לשנות דבר מה, ובינתיים הוציא סיגריה משוחחת והחל לעשן. לפתע שם לב כי אחד הגויים היושבים במזונו מתבונן בו. שאל ר' אברהם אליו אם הוא מעשן, וכאשר ענה בה חיוב, כייד אותו בסיגריה.

שאל אותו הגוי מה מעשיו בתחנה בשעה שאין רכבות נסועות, והחסיד ספר לו כי הגיע לכאנ' רבינו בשם שניאורסון, וכעת הוא מגיע ל採取 את המזוודה של הרבי. הגעת לאדם הנכון, הגיב הגוי בתפעלות, וסייע לחשיך כי הוא המנהל האחראי על מחסן המזוודות... ●

רב נפתלי אסטולינו

ב אחת מניסיונותיו של האדמו"ר הרшиб"ב לפטربורג, אבדה אחת המזוודות, והדבר גרם לרבי צער גדול, מכיוון שבמזוודה זו היו ספרים חשובים מאוד. התגלו החסידיים לעזרתו של הרבי, אך ללא הועיל. המזוודה נעלמה.

חלפו ימים אחדים, ואל הרבי הגיע האברך החסיד ר' אברהם אליו גורארוי. אברך זה, שהתחנןazon זמן קצר קודם לכן, קיבל נדונה של עשרה אלפיים רובל, אך הפסיד את

ה סיפור הבאaira עירע לפני שנה – פותח ומספר הרב נפתלי אסטולינו, שליח כ"ק אדמוני מלך המשיח שליט"א בלוס-אנגליס – באחד מביקוריו בבית חיינו", ממנהו להגעה מפעם לפעם 770 כדי לשאוב חיים מהבית בו שורה השכינה כבבית המקדש השלייש, וממנו תחילת הגואלה.

היא זה יומשליishi שבזע, ולפי התוכנית המקורית הייתה אמרו להשאר בניו-יורק עד למחזרת היום. אלא ששיחת טלפון מבית חב"ד שבנהלתו שינהה את התוכנית. התפתחות מסוימת בפועל בית חב"ד חייבה את נוכחות באיזור, והייתה מוכרכה להגעה ללוס-אנגליס באותו יום.

בירתמי מתה הטישה הקרובה ביותר ללוס-אנגליס, והתברר שבזעם שעה וחצי יצאת טישה ללוס-אנגליס. אמנים היהתה זו טישה של חברות התעופה בה רכשתי את הרכטיס, אולם הרכטיס שלו היה לטישה שיוצאת ביום וביעי מנמל התעופה נוארק שבניו-ג'רזי, ואילו הטישה הזאת יצאה ביום שלישי מנמל התעופה קנדי... לא הייתה לי ברירה, והחלטתי לנסוע לנמל התעופה קנדי ולנסות על הטישה באופן של "לכתחילה אריבער".

יצאתי מ-770 לכיוון הרכב השכור שחנה על רחוב קינגסטון, ולפתע נזכרתי בספר על שארע לפני שנים רבות עם הרבי הרש"ב. ●

להבין שהפקידה שיוישבת מאחוריו הדלקת איננה מסווג האנשים שיכולים לקבל בהבנה תרגילי "למתחילה אריבער" ... היא התנהגה בקשיחות מופגנת, ולולי הידיעה שאני חייב להגיע ללוס-אנגלס למען השילוחות של הרבי, הייתה עוזבת את המקום במהירות האפשרית. אבל הנה, מי שעמד לפני בתור סיים את סיוריו, והפקידה מסמנת לי להתקרב לדפק.

לפתע שמעתי צעקות רמות מכיוון הדלקת. אחד הפקידים עמד שם וצעק על הפקידה כשפניו מפיקות כאס רב. מראה פניה של הפקידה היה מעורר וחמים. היא ניסתה להסביר לפקיד שהיא לא אשמה, אבל הוא המשיך לצעק, ומיותר לתאר את הרשות אי הנעימות שאפפה אותה פקידת.

הטייתי אוזן לצעקות, ותוך שניית התבהרה לפני התמונה, וגם הבנתי את מוקומי בתسرיטי ...

התברר, שהוא פקיד הניח על שולחנה של הפקידה חבילת עוגיות מושובחות, אותן תכנן להעניק לאחד מחבריו שחגג את יום הולדתו. הפקידה לא ידעה מי הניח על שולחנה את העוגיות, ואכלת אותן להנאהה תוך שהיא מכבדת בהם את חברותיה היפות ... בעת הגיע הפקיד לקחת את החבילת העוגיות, וכאשר גילה שהם נאכלו עד האחרון שבהן, החל לצעק על הפקידה שkilkalla את כל התוכנית שלו.

בדיק בשלב זה הגיעו תורי להכנסה למחזה. ניגשתי לפקיד הזועם עם חבילת העוגיות שרכשתי חצי שעה קודם בקראוו הייטס, ואמרתי לו שהוא יכול לקחת את החביבה הזאת תמורה החביבה שהשאיר על שולחנה של הפקידה, ושלומ על נמל התעופה קנדוי.

הפקיד קיבל בשמחה את הצעתி, התנצל קלות לפני הפקידה ומיהר לעזוב את המקום. תחושת הקלה מופגנת ראתה על פניה של הפקידה, שהתפנהה לבדוק את כרטיס הטיסה שלו, תוך כדי שהיא מודה לי על שהצחתי להציג אותה מהבשות שאנו פקיד גרם לה ...

היא הביטה בתאריך הטיסה, בנמל התעופה. הביטה שוב, ואחר כך הרימה את ראשה, חיכחה לעברי ואמרה: או-קיי, אני עללה אותך על הטיסה הזאת, אך לא במחלקת התירירים, אלא במחלקת העסקים ... התברר שצדktyi, וגם הרבי דאג שאוכל למלא את שליחותי במחיר חביבת עוגיות.

שפט הים. מסתבר שהאדם השלישי היה סוחר גדול במוצרני נייר, וכך שמע את סיפורו של החסיד, המכון עליו ורחים, והוא הודיע לו כי הוא מכון למוכר לו באלו רובל קרון מלא נייר קצוץ עבור סיגריות. שילם החסיד לסוחר את הסכום, והלה שלח את הקרון לקרמנצ'יק, שם היו בתים חרושים לסייעות. הגיש לו החסיד את התעודה בה היה רשום מספר המזודה, והגוי ניגש למבחן והורה לפועלים למצואו עבورو את המזודה. עברו דקות אחזות שבו העובדים בידיהם ריקות ואמרו שהם אינם מוצאים את המזודה. המנהל החל לצעק שהמזודה חייבת להיות עד שימצאו. ואכן, געת ומצאת תאמן, ולאחר מאמצים גדולים נמצאה נדולה ממנה בפינת המחסן, מאחורי מזוודה נדולה ממנה שהסתירה אותה לחלווטין ...

בבאו לקרמנצ'יק, הלק החסיד לבית החrostosh של ר' צבי גוראי, והציג לו לרכוש את קרון הנייר. שאלו ר' צבי: כמה את רוצה: עבור הקרן? השיב לו ר' אברהם אליו: עשרה אלפיים רובל, כדי שארוויח את כסף הנדונית, כפי הבטחת הרבי. סירב ר' צבי לרכוש את הנייר בסכום כל כך גדול, וניסה לעמודו אותו על המקה, אולם ר' אברהם אליו, שהיה בטוח בהת�性ות ברכת הרבי, לא הסכים למוכר את הקרן בפחות מעשרה אלפיים רובל.

תוך כדי השיחה ביןיהם, סיפר ר' אברהם אליו לר' צבי מהיכן קנה את קרון הנייר, וכמה הוא שילם על הנייר ... אמר ר' צבי בלבו: אסע לאוטו סוחר לעיר קראז', ואקנה גם אני קרון נייר באלו רובל. נסע ר' צבי לעיר קראז', איתר שם את הסוחר, וביקש לרכוש קרון נייר. אמר לו הסוחר: מלай הנייר אול זה מכבר, ורק בכלל רחמי על אותו חסיד. הסכמתי למוכר לו קרון אחד.

כאשר הבין ר' צבי כי בתקופה הקדומה היה מחסור גדול בניר, הbrick מיד לרי אברהם אליו שלא ימכור לאף אחד את הקרן, ויתמتنע עד לבואו. כשהגיעו לקרמנצ'יק, רכש את הקרן בעשרה אלפיים רובל, וכן ר' אברהם התקיימה ברכת הרבי במילואה ור' אברהם צבי קיבל חזרה את כסף נדונינו בזכות עצתו של הרבי לקחת עמו צידה לדראז' ...

[כאשר נסע שוב אל הרבי וביקש עצות נוספתם אליו, את חובי כבר שלימתי לך ...].

ב סיפור זה נזכרתי, כאמור, ביציאה מ- 770. בהחלטה של רגע ניגשתי להנות הסמוכה, קניתי חביבת עוגיות משובחות עם פתיתית שוקולד, וחשבתי לעצמי שאם הרבי הרшиб' יכל לעזור לאוטו סוחר באמצעות העוגיות — הרבי בודאי יוכל להשתמש בעוגיות אלו כדי לשיע לשליח שלו להגעה למקום שליחותו.

הגעתו לנמל התעופה, נעמדתי בתור לדפק של חברת התעופה, והמתנטני בסבלנות. כמעט הזמן שחכתי לטור, יכולתי

הגיש לו החסיד את התעודה בה היה רשום מספר המזודה, והגוי ניגש למבחן והורה לפועלים למצואו עבورو את המזודה. עברו דקות אחזות שבו העובדים בידיהם ריקות ואמרו שהם אינם מוצאים את המזודה. המנהל החל לצעק שהמזודה חייבת להיות עד שימצאו. ואכן, געת ומצאת תאמן, ולאחר מאמצים גדולים נמצאה נדולה ממנה בפינת המחסן, מאחורי מזוודה נדולה ממנה שהסתירה אותה לחלווטין ...

הודה החסיד למנהלה הגוי, חזר אל הרבי והביא לו את המזודה עם הספרים. שמח הרבי במזודה היקרה, ואמרו: איך בין דין לך בעל חוב [=חייב אני לך] אברהם אליו.

אחר-כך, כאשר נכנס ליחידות, סיפר ר' אברהם אליו לרבי על מסחרו הכספי של שגרם למתחים והפרעות בשלום - ת. לו הרבי: כמה כסף נשאר לך? ויאמר: אלף רובלים. זה כל כספי.

אמר לו הרבי: סע לעיר קראז', והשם יתברך יזמין לך פרנסת טוביה. וכשתגע, קח עמק צידה לדראז'!

חזר החסיד לבתו, סיפר לאשתו את דברי הרבי, וסיים באמונה שלימה: בודאי יעזר לנו השם יתברך! שמחה אשתו של החסיד, ובהתאם להוראת הרבי לקחת דרך צידה טוביה, ניגשה לאפות את מיטב מני המזונות.

לקח החסיד את הטלית ותפילין ואת מני המאפה, ונסע לעיר קראז'. אותו יום הגיעו קץ חם מאד, והחסיד הלק את השיטה של החסיד, לנו השם יתברך! שמחה אשתו של החסיד, ובהתאם להוראת הרבי לקחת דרך צידה טוביה, ניגשה לאפות את מיטב מני המזונות. הכנינה.

לא רוחק ממוני ישב יהודי אשר התבונן בו ובמזונתו הטובים ... כאשר הבחין בו החסיד, פנה אליו וכייבד אותו ממיini המזונות הטובים. בין לבין התפתחה שיחה בין השניים, והיהוד שאל את החסיד מניין הוא מגיע ומה מעשיו בעיר קראז'. סיפר לו החסיד את כל המזונות אותו — כיצד הפסיד את כספו, וכייז שלחו הרבי לכאנ עם אלף הרובלים שנוטרו לו, וברכו בהצלחה. ובעשיו — סיים ר' אברהם אליו — איןני יודע מה לעשות.

אמר לו בן-ישיו: אני מקווה שאוכל לעוזר לך. בוא לבאן מחר בשעה זו, ואני אבוא עם עוד אדם ואנסה לדסיד עבורך עסוק טוב. אבל — הוסיף בקריזת עין — אל תשכח להביא מחר את מניini המאפה המזוניים ... ואנמנם, למחרת היום נפגשו השלושה על